

Moeder Meera

Mijn leven was aan het veranderen. Onverwachte wendingen kwamen op mijn pad en stuurden me in een nieuwe richting. Ik had geen idee waar het me naartoe zou leiden. Ik concentreerde me niet op de toekomst. Ik genoot van moment tot moment en van de omhullingen terwijl ze zich aandienen.

Tijdens onze retraite in Breitenbush in Oregon hoorde ik Frank Coppieters de naam Moeder Meera vernoemen. Hij had haar reeds verschillende keren bezocht in haar huis in Duitsland. Ook andere mensen in de groep kenden haar. Voor mij was het de eerste keer dat ik haar naam hoorde vernoemen.

Uit de gesprekken vernam ik dat Moeder Meera een avatar was. Ze kwam uit India en woonde in Duitsland. Ze gaf Darshan in haar huis in Duitsland en mensen van over de hele wereld kwamen naar haar toe. Ik wist niet wat Darshan was. Die Darshans leken erg krachtig te zijn en mensen te ondersteunen bij hun spirituele groei.

Mijn spirituele groei was erg belangrijk voor mij. Ik wist hoe ik me van binnen voelde, een mengeling van krachtige innerlijke ervaringen verweven met onzekerheden en angsten. Dit alles aangewakkerd door een eindeloze honger naar kennis, bewustzijn en vrijheid. Reeds mijn hele leven lang had ik een diep verlangen om mijn ervaring van vrede en levensvreugde uit te breiden.

Toen ik hoorde dat Frank Coppieters in januari Moeder Meera zou bezoeken in Duitsland, bekeek ik vlug hoe het mogelijk zou zijn om samen met Frank naar Moeder Meera te gaan.

Wat ik niet wist, is dat Paul al afspraken had gemaakt om Frank ook te vergezellen naar moeder Meera. Hij was nog nooit eerder in Europa geweest. Dit was dus de perfecte manier om begeleid te worden in een onbekende cultuur met een vreemde taal en gewoonten.

In mijn volgende gesprek met Paul aan de telefoon vertelde ik hem over mijn beslissing

om naar Moeder Meera te gaan toen Frank in Europa was. Paul die van plan was het als een verrassing te houden, kon het niet langer geheim houden en liet me weten dat ook hij had besloten om naar Moeder Meera te gaan.

Na ons telefoontje zonk de realiteit in! Paul komt met Frank naar Europa. Mijn denkkeest raakte helemaal in paniek! Ik voelde me op mijn gemak in de Verenigde Staten en stapte comfortabel Paul zijn leven in. Ik voelde me daar in mijn element en vredevol. Het idee dat Paul mijn Belgisch leven zou instappen vond ik ontzettend verontrustend. Ik had geen idee hoe deze twee realiteiten met elkaar zouden versmelten. Ik was ook niet van plan om weer een relatie aan te gaan. Bovendien is Paul 21 jaar ouder dan ik. Hoe zou hij reageren op mijn leven in België en familie en vrienden. En wat zouden mijn familie en vrienden van hem en ons denken? Ik wist niet eens wat er tussen ons was of wat er niet tussen ons was. Ik raakte helemaal in paniek! Niks leek mij logisch en ik werd bang.

In volle paniek probeerde ik uit te zoeken waarom ik me zo voelde en wat ik hieraan moest doen. Allereerst moet ik eerlijk zijn tegenover mezelf, concludeerde ik. "Wat is hier nu juist aan het gebeuren, waarom voel ik me zo en wat heeft dit allemaal te betekenen, vroeg ik mezelf af?" Na mezelf onder te loepen te hebben genomen, kwam ik tot de conclusie dat het idee om Paul hier in mijn leven in België te brengen mij totaal van de kaart bracht. Ik had het gevoel dat ik het niet zou aankunnen. Ten tweede werd het voor mij heel duidelijk dat ik hierover heel eerlijk en open moest zijn tegenover hem en er geen gras over moest laten groeien.

De volgende dag verzamelde ik al mijn krachten en nam de telefoon ter hand. Dit was geen gemakkelijke stap voor mij maar ik vond dat ik mezelf moest respecteren en eerlijk tegen hem moest zijn. Ik belde hem op en sprak mijn waarheid. Hij luisterde naar mijn verhaal. Vanwege mijn reactie en uit respect voor mij besloot hij zijn reis te annuleren. Wat ik niet wist, was dat hij zich verpletterd en afgewezen voelde en bovendien was zijn vliegticket niet terugbetaalbaar, wat ik pas vele jaren later vernam. Ik voel me nog steeds een beetje schuldig omdat ik nu weet hoe pijnlijk dit voor hem was en wat ik hem aandeed vanwege mijn angsten.

Eliane en ik waren instaat om vanuit België met iemand mee te rijden naar Balduinstein in Duitsland, waar Moeder Meera woont en Darshan geeft. Na het weekend zouden we dan de trein terug nemen naar huis. Op het moment dat ik mijn motel in Balduinstein boekte, was ik nog aan het werk in Ter Linde en had ik verlof aangevraagd om naar Duitsland te kunnen gaan. Ik had toen nog geen flauw benul dat ik mijn ontslag zou hebben genomen en niet meer aan het werk zou zijn tijdens het Moeder Meera weekend. Mijn laatste werkdag was op 15 januari 1999 en onze reis naar Duitsland was op 31 januari 1999.

Als je buiten Europa woont en een verre reis maakte om Moeder Meera te zien, ben je instaat om vier opeenvolgende avonden Darshan te ontvangen. Op vrijdag-, zaterdag-, zondag- en maandagavond geeft Moeder Meera Darshan van 19 u tot 21u. Als je in Europa woont en gemakkelijker naar Duitsland kunt reizen, kun je van die vier dagen maar twee avonden na elkaar gaan. Dat om meer ruimte beschikbaar te maken voor bezoekers die van ver reizen.

Ik had geen idee wat te verwachten. Ik was nieuwsgierig en stelde verschillende vragen aan Frank en anderen die al een Darshan hadden meegemaakt. Ik voelde me ook zenuwachtig, niet wetende wat er zou komen. Vanwege sommige van mijn beangstigende levenservaringen ben ik meestal op mijn hoede en vertrouw niet onmiddellijk wat mij wordt aangeboden. Ik heb geleerd om eerst mijn eigen onderscheidingsvermogen, innerlijke leiding en intuïtie te volgen. Naar Moeder Meera gaan was niet anders. Ik vertrouwde Frank en wist dat zijn ervaringen met Moeder Meera heel krachtig voor hem waren, maar ik moest het zelf ervaren, mijn eigen ervaring hebben en mijn eigen conclusies kunnen trekken.

Bij aankomst hebben Eliane en ik ingecheckt in ons motel. Het was een zonnige dag en ongeveer twaalf mensen in onze groep met Frank besloten een mooie wandeling te maken doorheen het groene heuvelend landschap in Duitsland. Sommige spraken Frans, Nederlands, Engels of Duits. Wat voor mij iedere keer een verrijkend gevoel geeft om mijn verschillende talen te kunnen oefenen en om met mensen te kunnen communiceren met een andere moedertaal.

Ik kende Frank sinds onze Belgisch-Amerikaanse retraite in Breitenbush en ik vond het geweldig om hem nu een beetje beter te leren kennen op Europese grond, waar we beiden geboren zijn. Daar ik een energetische stroom had gevoeld vanuit Franks arm in de mijne, de eerste keer dat we elkaar ontmoetten terwijl ik zijn hand schudde, wist ik dat er ergens een reden was waarom onze levens samenvloeiden. Ik wist gewoon nog niet wat het allemaal betekende en wat er ons nog verder allemaal te wachten stond.

Na een gezellig diner met de groep reden we allemaal naar het huis van Moeder Meera. Vooraf registreren was een vereiste. Slechts een bepaald aantal mensen passen in de Darshan ruimte in haar huis. Bij aankomst controleerden ze de lijst, waarop onze namen stonden.

Moeder Meera geeft reeds jarenlang Darshan. Jaren geleden gaf ze dit zeven dagen per week. Nu vier dagen per week. Daar ik in België woonde kon ik enkel twee avonden gaan. Frank en enkele andere mensen die niet in Europa woonden, bleven voor vier nachten. Darshan wordt volledig gratis aangeboden.

Wie voor de eerste keer naar Moeder Meera kwam, werden aangeboden om vooraan te gaan zitten. Om alles vlot en in stilte te laten verlopen, lag er op elke stoel een papier met de procedure van Darshan. Vooraan de kamer was een klein podium met een stoel waar moeder Meera zou gaan zitten.

Toen iedereen in hun stoel zat en de kamer helemaal stil werd, keek ik om me heen. Mijn denkgest wilde begrijpen waar het allemaal over ging. Ik voelde me een beetje zenuwachtig en had geen idee wat er daarna zou komen.

De volgende uitleg over Darshan heb ik gekopieerd van Moeder Meera's website. In werkelijkheid, toen ik daar zat had ik geen idee wat ze aan het doen was en hoe het in zijn werk ging.

Pranam: De eerste fase van darshan wordt pranam genoemd. Hier zit of knielt men voor moeder en laat het hoofd zakken. Dan neemt Moeder de tempels van je hoofd zachtjes vast. Hier werkt ze aan nadi's, lijnen in het subtiele lichaam, die knopen bevatten, en ze maakt ze los.

Darshan: Dan kijkt moeder in de ogen van elke persoon en vult ze met licht, en helpt ze de ziel van de persoon. Moeder zegt dat ze verschillende lichten geeft aan verschillende personen, overeenkomstig hun persoonlijkheid. Dit gebeurt zonder dat er een woord wordt gesproken.

Nadat de individuele darshan is voltooid, keert de persoon terug naar zijn stoel en blijft hij mediteren, bidden en diep naar binnen gaan om het effect van de darshan te absorberen. Hoewel darshan meestal in een groep plaatsvindt, blijft het een diep individueel en persoonlijk proces. De darshan-ervaring is voor iedereen anders, en moeder geeft aan iedereen wat die persoon individueel nodig heeft. Zelfs een enkele darshan kan het hele leven veranderen.

Ik kijk naar alles in jou om te zien waar ik kan helpen, waar ik genezing en kracht kan geven. Tegelijkertijd geef ik Licht aan elk deel van je wezen, ik stel elk deel van jezelf open voor Licht. ~ Moeder Meera

Toen was het mijn beurt. Ik voelde me zenuwachtig. Ik had dit nog nooit eerder gedaan en wist dus niet waar het allemaal over ging. Ik knielde voor de Moeder neer en buigde mijn hoofd zodat haar handen mijn tempels konden raken. Ik voelde haar zachte en kleine handen mijn slapen lichtjes aanraakten. Mij werd verteld dat als Moeder Meera haar handen van mijn hoofd verwijderde, ik rechtop moest gaan zitten en in haar ogen moest kijken. Dat deed ik dus. Ik ging rechtop zitten en keek haar in de ogen.

Wat er daarna gebeurde, was totaal onverwacht. Ik voelde in de diepste diepten van mijn innerlijke angsten. Ik ervoer mijn grootste innerlijke terreur. Voordien had ik geen idee wat te verwachten. Dit was zeker niet een van de opties die ik had overwogen. Mijn lichaam en geest waren verlamd van angst. Mijn hart beefde. Ik voelde me gevangen in angst, beklemd, mijn ademhaling stopte. Ik was geschokt tot in mijn kern. Elke cel van mijn lichaam was betrokken. Ik herkende die angst. Ik had die eerder ervaren. Zoals een hert op de baan, stokstijf en verlamd in de fel schijnende koplampen, zat ik daar. Toen sloeg Moeder Meera haar ogen neer. Ik wist dat dit betekende dat het tijd was om recht te staan en terug naar mijn stoel te gaan.

Al bevend vond ik de weg terug naar mijn stoel en ging zitten. Niet wetende wat aan te vangen. Ik keek rond. De meeste mensen hadden reeds hun Darshan ontvangen. Ik wist dat de twee uur ten einde liepen en ik dra naar buiten kon. De meeste mensen zaten daar in vrede, met gesloten ogen, in diepe meditatie. Ik rilde en wist niet wat ik met mezelf moest doen. Ik sloot mijn ogen en probeerde mezelf terug bijeen te rapen en wat tot rust te komen.

Nadat iedereen Darshan had ontvangen, wat allemaal in volledige stilte gebeurde, stond Moeder Meera op en liep de kamer uit. Het enige geluid in de kamer was het geluid van haar lange Indiase jurk die schuifelde toen ze met haar kleine stapjes de kamer uit ging. Toen stond iedereen zwijgend op en verliet de kamer en het gebouw.

De frisse lucht deed me goed, ik was blij dat ik buiten was. Ik zag Frank en een paar mensen uit onze groep verderop staan. Nog steeds trillend en volledig in de war, liep ik naar hen toe. Met een grote glimlach en volkomen in vrede zei Frank tegen me: "Dat was geweldig! Hoe was jouw ervaring Mieke? "

Ik wist niet echt wat te zeggen of hoe te reageren. Toen zei ik: "Frank, mijn ervaring was heel intens. Ik ervoer de diepten van mijn angsten en terreur". Frank luisterde terwijl ik sprak. Toen kwamen er meer mensen van de groep die hun ervaringen deelden, wat voor hen ook blijkbaar een heel bevredigende ervaring was. Ik zweeg en bleef mijn ervaring verder innerlijk integreren.

Iedereen had honger en wilde graag ergens iets eten. Ik had geen honger en had totaal geen zin om met de groep mee te gaan. Ik verlangde naar één ding. Om terug naar mijn motel te gaan en te verdwijnen in mijn bed. Wat ik dan ook deed.

Dit was mijn eerste avond met Moeder Meera. En er stond me nog een tweede avond te wachten. Mijn eerste reactie was. Ik wil niet meer terug. Ik wil dit niet nog een keer

onder ogen zien. Maar naarmate de dag vorderde en ik mezelf meer in evenwicht bracht, besloot ik anders. Ik was niet naar Duitsland gekomen om me er van de eerste dag uit de voeten te maken. Natuurlijk zou ik naar de tweede avond gaan. Nu was ik een beetje meer voorbereid, wetende dat er van alles kon gebeuren. Ik was nu ook meer vertrouwd met de procedure en hoe het allemaal zou verlopen.

Toen ik die tweede avond in Darshan op mijn stoel zat, werkte ik aan mijn ademhaling en probeerde ik me zo goed mogelijk te ontspannen terwijl ik observeerde hoe anderen hun Darshan ontvingen. Ik vroeg me of er mensen waren die doorheen een gelijkaardige ervaring gingen als ik had ervaren.

Toen was het mijn beurt om voor de tweede keer naar voor te gaan. Terug knielde ik voor haar met mijn hoofd gebogen terwijl ze zachtjes mijn hoofd voor ongeveer zeven seconden vasthield. Ik was mezelf nu op alles aan het voorbereiden en hield me sterk. Toen ik haar handen van mijn hoofd voelde wegtrekken, ging ik rechtop zitten en staarde heel voorzichtig in haar ogen. Ik vroeg me af wat er nu zou gebeuren.

Ik voelde haar ogen opengaan en zonder woorden vroeg ze me om me ook te openen. In plaats van de diepten van mijn angsten terug te reflecteren, nodigde ze me nu uit om me open te stellen voor de dieptes van mijn innerlijke kracht. Ik voelde de uitnodiging. Het voelde aan alsof een grote kracht naar me toe bewoog en ik die kracht probeerde in te ademen. Mijn ademhaling ging dieper en dieper. Dit gebeurde allemaal zonder gesproken woorden. Het voelde alsof ze zei: open jezelf, adem alles in, neem zoveel van je eigen kracht in als je op dit moment aankunt. Letterlijk een adembenemende ervaring. De beschikbare kracht was enorm! Ik kon maar een klein deeltje inademen van wat me op dat ogenblik beschikbaar werd gesteld. Ze liet me het tegenovergestelde zien van mijn angsten, nu toonde ze me de deur naar mijn innerlijke krachten. Terwijl ik in haar ogen staarde, deed ik mijn best om me te openen en probeerde die kracht zo diep mogelijk in te ademen. Wetende dat ik nog steeds alleen het oppervlakte raakte. Te vergelijken met wanneer ik een ijskoude oceaan instap en kort en schokkend adem terwijl mijn lichaam zich aan de koude temperatuur aanpast. Ook hier was mijn ademhaling eerst kort en in schokjes terwijl ik me probeerde aan te passen aan de oneindige zee mijn eigen innerlijke krachten.

Toen ze haar ogen neersloeg wist ik dat het terug tijd was om naar mijn stoel te gaan. Ook deze tweede Darshan ervaring was totaal onverwachts. Een tegenovergestelde ervaring als de eerst avond. Ik voelde me opgelucht dat deze avond niet beangstigend was. Ik was benieuwd naar wat dit allemaal te betekenen had. Het was een persoonlijke ervaring, niet te vergelijken met een ervaring van iemand anders. De boodschap was bedoeld voor mij, om mee te werken en te integreren in mijn eigen wezen en leven. Een heel intieme boodschap die rechtstreeks tot mijn ziel werd gesproken.

Nu 21 jaar later ben ik dit geschenk van Moeder Meera nog steeds in dankbaarheid aan het integreren. Ik weet nu dat wat mij toen werd getoond, mijn levenspad was. Het leren kiezen voor vreugde en liefde en weg van de angst. Die ervaring liet me inzien dat mijn innerlijke kracht veel sterker is dan mijn angsten. Een levensles die ik nog elke dag verder leer toepassen.

Sindsdien reist Moeder Meera ook af en toe de wereld rond om Darshan te geven. Ze is reeds verschillende keer naar Oregon gekomen, waar wij woonden, om Darshan te geven, wat een geschenk op zich was. Ook zijn Paul en ik reeds verschillende keren samen naar Darshan geweest. Een paar keer in Oregon en ook bij haar thuis in Duitsland. Elke keer sinds die eerste 'inwijding' helpt Moeder Meera me deze les innerlijk te verfijnen. Een pad weg van angst en naarheen de liefde. Ik ben erg dankbaar dat ik een ongelooflijke partner aan mijn zijde heb die zich ook bewust is van dit proces. Paul en ik steunen elkaar op deze reis naar vrijheid en vreugde.

Na opmerking en conclusie:

Moeder Meera geeft nog steeds Darshan en is voor iedereen gratis beschikbaar. U hoeft niet naar haar toe te gaan om haar hulp te ontvangen. Ze is ook reeds in mijn dromen verschenen met antwoorden en begeleiding en werkt op veel verschillende manieren om de mensheid te helpen.

Frank deelde onlangs met mij de volgende ervaring die hij met Moeder Meera had, zelfs voordat hij haar ooit had ontmoet. Hij zei: "Terwijl ik door een erg moeilijke periode

ging in Egypte (na een bezoek aan de tempel van Karnak - die alles over kennis en waarheid gaat). Ik had een ondraaglijke uitredingservaring. Ik had het idee dat Moeder Meera me hielp. Ik had haar toen nog niet ontmoet, maar had haar boek "Vragen en antwoorden" gelezen.

Mieke's conclusie. Hulp is op zoveel verschillende manieren beschikbaar. Geef nooit de hoop op. Hulp kan verschijnen vanuit de meest onverwachte plaatsen en in de meest onverwachte momenten. Blijf je leven zo goed mogelijk verder gaan. Geef jezelf toestemming om hulp te vragen. Ik heb een sleutelhanger met een afbeelding van Moeder Meera met de woorden "Maak er een gewoonte van om het Goddelijke alles te vragen."

Mother Meera's Website in het Nederlands
<https://www.mothermeera.com/nl>

Mother Meera's Website in het Engels
<https://www.mothermeera.com/>

The Website is ook in het Engels, Duits, Frans, Italiaans, Spaans, Pools, Tsjechisch en Russisch

En je hoeft niet naar Moeder Meera te reizen voor Darshan. Hier is de youtube link waar Mother Meera Live Darshan geeft.
https://www.youtube.com/channel/UCE_HuzrCyNM0wanx5ywL8Og/live

Website en pagina met Frank Coppieters activiteiten in België. Door de covid situatie zijn Frank en Kathy dit jaar niet naar België gereisd.
<https://livinglightcenter.com/dutch-schedule/>

Mieke's Voice 2021© Mieke Benton
starshowerusa@startmail.com

Delen is toegestaan.
Email me indien je wenst toegevoegd of verwijderd te worden
van de lijst of indien je graag de vorige afleveringen
in PDF formaat ontvangt

Mieke's Voice - Deel 1

Week 1 - Introductie - Mijn vroege leven
Week 2 - Een ruwe start
Week 3 - Visie
Week 4 - Geschiedenisles
Week 5 - Boekhandel Caecilia
Week 6 - Onzichtbare hand
Week 7 - Mijn familie, een kring van 5. Deel 1 - Mijn ouders Anny & Hugo
Week 8 - Mijn familie, een kring van 5. Deel 2 - Mijn broer Jeroen
Week 9 - Mijn familie, een kring van 5. Deel 3 - Mijn zus Kathleen
Week 10 - Mijn familie, een kring van 5. Deel 4 - Iets over mezelf, Mieke
Week 11 - Ontmoetingen met buitenaardse wezens
Week 12 - De film E.T. - Het buitenaardse
Week 13 - Wat gebeurt er nadat het lichaam sterft?

Mieke's Voice - Deel 2

Week 14 - Inleiding - Relaties
Week 15 - Mijn authentieke aard uitdrukken
Week 16 - Seksualiteit - deel 1 - Eenheid
Week 17 - Seksualiteit - deel 2 - Scheiding
Week 18 - Seksualiteit - deel 3 - Menstruatie
Week 19 - Intieme relaties
Week 20 - Amerika - deel 1 - Krantenartikel
Week 21 - Amerika - deel 2 - Een film binnenstappen
Week 22 - Nog een voorproefje van vrijheid als student
Week 23 - De golven berijden, zowel hoog als laag
Week 24 - Een holistische benadering van genezing
Week 25 - Overnachtingsbegeleider op een middelbare school
Week 26 - Mieke de jongere in actie - Deel 1
Week 27 - Mieke de jongere in actie - Deel 2
Week 28 - Totem-initiatie
Week 29 - Extra vrijheid en onafhankelijkheid
Week 30 - Eerste wake-up call
Week 31 - Tweede wake-up call
Week 32 - Home Ter Linde

Mieke's Voice - Deel 3

Week 33 - Inleiding - Leren van mezelf te houden
Week 34 - Mijn laatste sigaret!
Week 35 - Ik ben ervan overtuigd, er moet daar toch ergens iemand zijn!
Week 36 - Centrum Gea - De Kracht van Klank
Week 37 - Marokkaanse Smaken
Week 38 - Nachtelijke procedure

Mieke's Voice - Deel 4

Week 39 - Inleiding - Onze wegen komen samen
Week 40 - Speciale Aankondiging in Centrum Gea
Week 41 - Ontmoeting met Frank Coppieters
Week 42 - Portlandse Bruggen en Restaurants
Week 43 - Belgen en Amerikanen ontmoeten elkaar
Week 44 - Van de Luxe naar het Bos
Week 45 - Warmwaterbronnen en Zweethut
Week 46 - Goddelijk geïnspireerde Rendez-Vous
Week 47 - Dansend rondom de Galaxy
Week 48 - Laatste Lunch, of toch niet?
Week 49 - Mount Hood roept ons

Week 50 - De Tamanawas waterval
Week 51 - Paul's Dilemma - hij stelt vertrouwen in Jane
Week 52 - Drumcirkel
Week 53 - Op zoek naar verklaring!
Week 54 - Eenheidservaring

Mieke's Voice - Deel 5

Week 55 - Inleiding - Terug naar mijn leven in België
Week 56 - 3 September 1998 - Mijn 28ste Verjaardag
Week 57 - Mijn ontslag nemen
Week 58 - Moeder Meera